

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט רפאל יעקובי

7 במרץ 2021

ת"פ 67104-01-20

המבקשים:

1. רשת מדיה בע"מ
 2. רביב דרוקר
- ע"י ב"כ עוה"ד זאב ליאונד, דוד ליאונד

נגד

המשיבים:

1. בנימין נתניהו
- ע"י ב"כ עו"ד עמית חדד
2. מדינת ישראל
- ע"י ב"כ עוה"ד אלון גילדין, קרן צבירן-לצטר (פמת"א מיסוי וכלכלה)

החלטה

1. החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטות קודמות, אשר הורתן ולידתן בבקשה שהגישו גופי תקשורת (המבקשים 1-2 בכותרת מסמך זה) "להתיר פרסום תיעוד חזותי וקולי של מתן עדות במשטרה" במסגרת תוכנית התחקירים "המקור", שצפויה להיות משודרת בטלוויזיה בערוץ 13 ביום 8.3.21.
2. העדות שבה מדובר היא העדות שמסר המנחם שגל ז"ל במשטרה, אשר לטענת מבקשי ההיתר נגבתה "במסגרת חקירות היחידה הארצית לחקירות הונאה בנושא תיקי האלפיים של ראש הממשלה".
3. אין מחלוקת כי מבקשי ההיתר רשאים להביא תמלילים של העדות ולדווח על תוכן העדות, אך הם מעוניינים לשדר גם תיעוד חזותי וקולי של חקירת המנחם.
4. בהחלטה מ-25.2.21 דחה ההרכב הדן בתיק הפלילי שבו מדובר את הבקשה, בסוברו כי אינו מוסמך לדון בה.
5. לאחר דחיית הבקשה כאמור, הוגשה בקשה מטעם ראש הממשלה, שכותרתה "בקשה דחופה לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 25.2.2021". בבקשה זו מצוין כי לא קיימת בעיה של סמכות לדון בבקשה להיתר פרסום ומבוקש לעיין מחדש בהחלטה הנ"ל, לדון בבקשת גופי התקשורת לגופה "ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה".

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט רפאל יעקובי

7 במרץ 2021

ת"פ 67104-01-20

6. בעקבות החלטת ההרכב מ-4.3.21 והתנגדות ראש הממשלה שההרכב יצפה בקלטת שבה מדובר, הועברה הבקשה שעל הפרק לטיפול כשופט תורן.
7. הבקשה ומה שהוגש לפניה ובעקבותיה הועברו לעיוני ביום חמישי (4.3.21) בשעות אחר הצהריים המאוחרות. זאת במהלך שבוע תורנות עמוס במיוחד וכאשר היו קבועים דיונים בעניינים דחופים אחרים גם להמשך אותו יום גם ליום המחרת וגם ליום ראשון (7.3.21). כזכור, מבקשי ההיתר מעוניינים לשדר את מה שמדובר בו ב-8.3.21.
8. בשלב הנוכחי אין מחלוקת כי לא קיימת בעיית סמכות וכי ההרכב ובעקבותיו מותב זה מוסמכים לדון במה שעל הפרק.
9. כאן המקום להוסיף על עמדותיהם של גופי התקשורת ושל ראש הממשלה, עמדות נוספות שהוגשו לגבי מה שעומד להכרעה. הפרקליטות הגישה תגובה הכוללת שיקולים התומכים בכך שלא יינתן ההיתר המבוקש, אך בסופה היא מותירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט. הובאה גם עמדת אלמנתו של שעה סגל ז"ל, אשר מותירה את ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט.
10. לאחר צפייה בקטעים מן החקירה שבה מדובר (אשר נמשכת שעות ארוכות) ושקילת המכלול, **הגעתי למסקנה כי במסגרת החלטה זו יש לקבוע כי בשלב שבו אנו מצויים אין לתת לגופי התקשורת את ההיתר השידור שביקשו כי יינתן להם.**
11. בפתח ההנמקה אציין כי בהינתן השתלשלות העניינים שתוארה והעובדה שההרכב לא דן בבקשה המקורית של גופי התקשורת, בשל מה שסבר בנושא הסמכות, לא רק שאין מניעה לדון במה שעל הפרק לגופו, אלא שברור כי כך יש לפעול. יש לתמוה על כך שדווקא מבקשי ההיתר ניסו במסגרת תגובתם למנוע דיון בבקשת ההיתר שלהם לגופה.
12. לתוצאה שאליה הגעתי, לגופו של מה שעומד להכרעה, אני מגיע על יסוד שילובם של אלה:
- א. נקודת המוצא, בעקבות הוראת סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 ופסיקת בית המשפט העליון היא כי "על בית

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט רפאל יעקובי

7 במרץ 2021

ת"פ 67104-01-20

המשפט לשוות לנגדו כי הכלל שקבע המחוקק לעניין זה הינו באיסור הפרסום וכי התרתו אמורה להיות מסווגת כחריג לכלל" (בש"פ 4275/07 רשות השידור נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(3) 247 (2007)) וכי כדי לסטות מן הכלל "על מבקש ההיתר לשכנע כי מתקיימות נסיבות מיוחדות ואינטרס משמעותי המצדיקים חריגה מהכלל" (ע"פ 2476/15 רשות השידור נ' מדינת ישראל (5.4.16)). במכלול הנתונים והנסיבות, אני סבור כי מבקשי ההיתר לא מצליחים לעמוד בנטל הנכבד ולהצביע על "נסיבות מיוחדות" ועל "אינטרס משמעותי", המהווים תנאים לסטייה מן הכלל.

ב. השלב המוקדם מאד שבו מצוי ההליך העיקרי – לפני תחילת שמיעתן של הראיות – מוסיף משיכה לכיוון שלפחות לעת הזו לא יתאפשר הפרסום המבוקש (כעולה מע"פ 2476/15 הנ"ל וגם מע"פ 10994/08 מדינת ישראל נ' תורג'מן, פ"ד סג(1) 481 (2009) ועוד).

ג. במקרה דנן השיקול של טוהר ההליך השיפוטי, שבקשר אליו נגבתה החקירה שעל הפרק (מבחינת השפעה על עדים שאמורים להעיד בו ומבחינות נוספות) גובר בהרבה על מה שעשוי לתמוך במתן ההיתר המבוקש. כך הוא ביתר שאת כאשר אין מחלוקת שמבקשי ההיתר רשאים לשדר את התמלילים של ההודעה ולהביא תכנים מילוליים של החומר שבו מדובר ומה שלא יהיו רשאים לשדר הוא רק תוספת הצבע, בדמות התיעוד החזותי והקולי. תוספת זו משמעותית מבחינת האפקט שצפוי להיות לשידור, אך במובן זה היא פועלת לא רק בכיוון של מתן ההיתר (כטענת מבקשיו), אלא גם בכיוון של הימנעות מכך, לצורך שמירה על טוהר ההליך השיפוטי.

ד. חשיבותה של פומביות ההליך השיפוטי היא בעיקר במה שנוגע למה שעולה במסגרת ההליך המתנהל בבית המשפט. כשמדובר בפרסום המבוקש – לגבי מי שלא יעיד במשפט ולגבי מה שלא יהיה חלק מן הראיות במשפט – ההצדקה לפרסום מטעמים של פומביות הדיון מצטמצמת.

ה. גם כשמדובר במשפטו של ראש הממשלה וגם אם לא מתייחסים אל השידור המבוקש כאל כזה שנועד לעריכת "משפט שדה" תקשורתי או לספק סקרנות בלבד, התוספת שבה מדובר לא מצדיקה את ההיתר המבוקש. כך במיוחד כשהתוספת שבעקבות היתר אפשרי עלולה גם לגרום או לתרום לכך שהציבור יטעה לחשוב שהעדות שבה עסקינן היא חלק מחומר הראיות במשפט.

ו. אחד השיקולים התומכים בהימנעות ממתן ההיתר נוגע לפרטיותו של מוסר ההודעה המנוח ובהשלכות של פרסום כאמור על פרסומים אפשריים לגבי עדים אחרים. זאת הן לגבי העדים במשפט שבו עסקינן והן לגבי עדים

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט רפאל יעקובי

7 במרץ 2021

ת"פ 67104-01-20

פוטנציאליים בהליכים אחרים. ככל שירבו ההיתרים לפרסום עדויות באופן כה חושפני כפי שמבוקש כאן, על הפגיעה בפרטיות הקשורה בהם, יש בכך פגיעה בפרטיותם של כל אלה שצוינו לעיל וחשש מפני הימנעות משיתוף הפעולה הנדרש מעדים באשר הם.

ז. במה שנוגע לפרטיותו של המנוח הספציפי שהודעתו היא שעומדת ביסוד החלטה זו, מקובלת עליי הטענה כי העובדה שאלמנתו אינה מתנגדת לשידור אינה חזות הכל. המדובר בזכות אישית של הנפטר ולא ברור כלל כי די בעמדת אלמנתו כדי לוותר עליה. כך הוא ביתר שאת כשלא צוין ולא הונחה תשתית לכך שהאלמנה היא יורשתו היחידה של המנוח.

ח. מה שמצוין בהודעת העדכון שהוגשה ב-26.2.21 – כי בשעה שהבקשה המקורית הייתה תלויה ועומדת, כבר נעשה פרסום מצומצם מהתעוד החזותי והקולי של החקירה שבו מדובר – מוסיף בעייתיות וקושי נוסף למבקשי ההיתר.

ט. בשולי הנימוקים וכגורם נוסף המטה את הכף לתוצאה שאליה הגעתי גם בלעדיו, אוסיף גם את שלהלן. לדעתי יש טעם לפגם בבקשה שבה עסקינן. החומר שבו מדובר הודלף באופן כלשהו למבקשי ההיתר, עם כל החומרה שבדבר (כפי שעלה למשל בעת האחרונה בבש"פ 3917/20 אלוביץ' נ' היועמ"ש (5.11.20) ועוד). עתה לא רק שבכוונתם של מבקשי ההיתר להביא את תוכנו של החומר המודלף בראש כל חוצות, אלא שהם אף מבקשים לרתום את בית המשפט כדי שיתיר להם שאותו חומר שהודלף יפורסם בהגברה מרבית.

13. לנוכח כל האמור, **בשלב הנוכחי התוצאה היא כי לא ניתן ההיתר שנתבקש. עם זאת, אין בכך לחסום אפשרות שבמועד עתידי מתאים ניתן יהיה לעתור בבקשה מתאימה, אשר בעקבותיה יישקלו השיקולים על רקע המצב העדכני שישרור אז ויוחלט לגביה מה שיוחלט.**

ניתנה בהעדר הצדדים היום, כ"ג באדר התשפ"א, 7 במרץ 2021.

י.י.

רפאל יעקובי, שופט